

[Jørgen Junior.]

for at afhjælpe dette lands dårlige økonomi?"

(Spm. nr. 627).

Begrundelse.

Når betænkes, at Danmark selv er i en uhyggelig gældssituation, må ministerens ønsker om at strø ud af de penge, vi selv er tvunget til at låne, virke uhyre provokerende på de danske skatteydere, der er ofrene. At Mozambique har lukket sin grænse til Rhodesia og ikke er i stand til at holde styr på sin økonomi, burde ikke genere den danske arbejdende befolkning.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (7/7 76):

Et flertal af finansudvalgets medlemmer har den 30. juni d. å. tiltrådt, at der i finansårene 1976-77 og 1977-78 ydes Mozambique en ekstraordinær bistand på 15 mill. kr. i form af hvede til Mozambiques befolkning.

Hermed handler Danmark i overensstemmelse med den i marts i år fra FN's sikkerhedsråd udsendte appel til alle FN's medlemslande om at bistå Mozambique materielt og økonomisk med at overvinde de særlige vanskeligheder i anledning af landets almindeligt anerkendte beslutning om ved lukning af sin grænse til Sydrhodesia at efterleve FN's sikkerhedsråds sanktionspolitik over for det ulovlige hvide mindretalsstyre i Sydrhodesia.

I 1973-74 bistod Danmark på tilsvarende måde Zambia, da dette land lukkede sin grænse til Sydrhodesia.

I den på EF-udenrigsministermødet den 23. februar 1976 vedtagne Afrika-deklaration blev der givet udtryk for beredvillighed fra de ni's side til at udvikle samarbejdsforbindelser med de afrikanske lande i det sydlige Afrika i den udstrækning, de selv måtte ønske dette. I deklarationen gives der også udtryk for det rhodesiske folks ret til selvbestemmelse og uafhængighed.

Det er en holdning, som også er helt i overensstemmelse med den politik, som Danmark sammen med de andre nordiske lande har støttet i FN.

I marts 1976 fulgte de nordiske udenrigsministre sagen op med en udtalelse om, at

de nordiske lande erklærede sig rede til at hjælpe Mozambique, ligesom der udtryktes håb om, at det internationale samfund ville bidrage til at mindske de økonomiske følger for Mozambique af grænselukningen.

Af *Jørgen Junior* (FP) til udenrigsministeren (30/6 76):

„På hvilken måde vil Danmark protestere over dødsdommene ved skueprocessen i Angola?“

(Spm. nr. 628).

Begrundelse.

Angolas såkaldte folkedomstol har afsagt domme, iflg. Berlingske Tidende for den 29. juni 1976, der må virke chokerende på den danske udenrigsminister. Det er fremskridtspartiets opfattelse, at Danmark ikke skal blande sig i andre landes anliggender og karakterbedømme de pågældende stater. Da regeringen jo imidlertid ikke er af samme opfattelse, er det vel således, at en konsekvent holdning bør medføre, at vi tager samme stilling, uanset hvilke lande der er tale om.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (7/7 76):

I besvarelse af hr. Jørgen Juniors spørgsmål kan jeg oplyse, at den danske regering ikke har til hensigt at protestere over for de angolanske myndigheder i anledning af retsopgøret, hvorved fire udenlandske lejesoldater er blevet dødsdømt. De foreliggende oplysninger om retssagens forløb og de særlige omstændigheder — der er tale om personer, der for økonomisk vindings skyld har stillet sig til rådighed som lejesoldater i Angola — giver efter min opfattelse ikke grundlag for en dansk protest.

Med denne holdning er man på linie med den nylig afsluttede tredje session af diplomatkonferencen om humanitær folkeret under væbnede konflikter, hvor der viste sig at være almindelig enighed om, at lejesoldater ikke bør have kombattant- og krigsfangestatus og dermed nyde beskyttelse efter Røde Kors-konventionen af 1949 om behandling af krigsfanger.